

ACADEMIA ROMÂNĂ

NEAMUL AGARICI
RĂZEȘI FĂLCIENI ȘI VASLUIENI

— CÂTEVA DOCUMENTE —

DE

N. IORGA

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE.

EXTRAS DIN
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE
Seria II. — Tom. XXXVII.
MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE.

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA

GEROLD & COMP.

1914.

38,488.

Prețul 20 bani.

Analele Societății Academice Române. — Seria I :

Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1878.

Analele Academiei Române. — Seria II:

L. B.

Tom. I—X. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1879—1888.	
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1878—1888	2.—
Tom. XI—XX. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1888—1898.	
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1888—1898	2.—
Tom. XXI—XXX. — Desbaterile și Memoriile Academiei în 1898—1908.	
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1898—1908	2.—
Tom. XXXI. — Desbaterile Academiei în 1908—9	5.—
> XXXI. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	10.—
> XXXII. — Desbaterile Academiei în 1909—1910	5.—
> XXXII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	14.—
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. I. 1700—1750, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812.	
III. Amănunte asupra Moldovei dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	1,60
— IV. Amănunte asupra Țerii-Românești dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	2,—
Despre elementele cronologice în documentele românești, de <i>N. Docan</i>	1,20
Partidele politice în Revoluția din 1848 în Principatele Române, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,50
Studii privitoare la numismatica Țerii-Românești. I. Bibliografie și documente, de <i>N. Docan</i>	—,60
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. II, 1750—1812, de <i>N. Iorga</i>	—,80
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. I. Înainte de 1 Iunie 1858, de <i>Radu Rosetti</i>	1,60
Marele spătar Ilie Țifescu și omorîrea lui Miron și Velișco Costin, de <i>I. Tanoviceanu</i>	—,50
Luptele dela Ogretin și Teișani din zilele de 13 și 14 Septembrie 1602 (7111), de <i>General P. V. Năsturel</i>	—,50
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. II. După 1 Iunie 1859, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Din amintirea unui boier Moldovean din jumătatea întâi a veacului XIX, Dimitrie Ghițescu, 1814—1878, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,70
«Doamna lui Ieremia Vodă», de <i>N. Iorga</i>	1.—
Sociologia și socialismul, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Despre metoda în științe și în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Țara Severinului sau Oltenia, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i>	—,50
> XXXIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911	4.—
> XXXIII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	12.—
Francisc Rákóczy al II-lea, înviatorul conștiinței naționale unguerești și României, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Un călător italian în Turcia și Moldova în timpul războiului cu Polonia, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Două documente privitoare la revolta boierilor din țara Făgărașului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1508—1510, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,20
Carol al XII-lea, Petru cel Mare și țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Câteva note despre cronicile și tradiția noastră istorică, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Alte lămuriri despre veacul al XVIII-lea după izvoare apusene.	
Luarea Basarabiei și Moruzeștii, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Răscoala Seimenilor în potriua lui Mateiu Basarab, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Cevă despre ocupațiunea austriacă în anii 1789—1791, de <i>N. Iorga</i> .	
Insemnăitatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>D. A. Sturdza</i> :	
— I. Tratatul de Paris din 30 Martie 1856	—,40
— II. Anul 1856	1,20
— III. Anul 1857	1,60
— IV. Lucrările Divanurilor ad-hoc din Iași și București.	1,60
— V. Anul 1858. Căimăcâmia din Moldova a domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza, Anastasie Panu	1.—
Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura românească (influențe și conflicte), de <i>N. Iorga</i>	—,20
Munții Tâmaș și Tămășel, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,20
Dinastia lui Radu Negru Vodă în Ungro-Vlahia (Valahia Mare) și Dinastia Basarabilor în Oltenia (Valahia Mică) și în Valahia Mare, de <i>Dr. Atanasie M. Marienescu</i>	1.—

NEAMUL AGARICI, RĂZEȘI FĂLCIENI ȘI VASLUIENI

— CÂTEVA DOCUMENTE —

DE

N. IORGA

Membbru al Academiei Române.

Ședința dela 31 Octomvrie 1914.

I.

În testamentul său I. Agarici, unul din binefăcătorii Academiei noastre, pomenește cu pietate de înaintașii săi răzăși din Popeștii Vasluiului. Sprijinind un înalt așezământ de cultură, el eră în tradiția acestor urmași ai celor mai vechi judecători, organizatori și ostași ai acestui pământ, cari aveau dintr'un superior și fericit instinct ceeace astăzi, prin multe și grele silințe, nu totdeauna norocoase, încercăm a face, ca o neînlăturată datorie către viitorul nostru, în forma mai desăvârșită, a conștiinței morale românești.

O întâmplare — împărțășirea unui număr de acte, văzute, în parte, și de colegul nostru d-l A. D. Xenopol, de d-l Dimitriu, învățător în Oșești, — mă face să pot stabili astăzi succesiunea acelor răzeși din Popești, din a căror muncă și economie vine o parte din banii pe cari-i întrebuițăm mai ales pentru răspândirea unor cunoștințe de bună gospodărie după datinile trecutului național.

Cel mai vechiu (no. I) e Chirilă, din 1654, «Chirila Agirici», — căci numele e Agărâciu (cf. Homoricu; ce poate fi acel Agăr, corespunzător lui Homor, neinteligibil și acesta (1), nu putem spune); căruia Gheorghe Ștefan Vodă îi dă sarcina de a plecă din Popeștii săi ca să judece, «fără fățării», ca să «nu petreacă rușine», o pricină privitoare la satul vasluian vecin al Curtenilor. De alminterea Chirilă el însuș aveă pretenții în aceste părți, căci, la 1667, el eră printre

(1) Cf. fantaziile filologice din Kozak, *Die Inschriften aus der Bukovina*, I, p. 25, nota 1. El derivă din : holm (Холм)!

acea cari se judecau cu sătenii *neliberi* de acolo, «oamenii dumi-sali îi Cărăcășoaie», pentru «o dumbravă ce o amă dărămată noă cu toți» și pe care sunt siliți, întrerupând tăierea subț pedeapsă de «gloabă», a o recunoaște «apărătură dreaptă» a acelora. Prezența ca marturi și împlicinați a unui număr de ostași: Andreiu Buznea căpitan, Rimea, fost hotnog, Vreme căpitanul, arată că în aceste părți, la o epocă așa de târzie, se păstrase, din cauza vecinătății Tătarilor bugeceni, vechiul caracter militar al țerii (no. II). Ținutul eră foarte bogat și în alte nume vechi; astfel la 1675 avem pe Tăpărlan, pe Mirăuță, pe Danciul (no. III).

În Popești chiar și împrejurimi oamenii se numesc Florița, Pălade (care n'are nimic a face cu «Pallas Athene», așa încât rău fac Pălădeștii de azi că reduplică pe I), Zirnă (cf. Zărneștii din Ardeal), Bărdac, Ambrohie, Tronea, Bălin (cf. Bălineștii), din Cășoteni (dela Cășotă; cf. Kossuth), Oțel (din Oțeleni), Buzdugan; câte o «slugă de Păharnic», un Păharnicel, se amestecă acum printre răzeși, actuali sau foști ostași—găsim odată și un fustaș (no. V). Între ei fiul, —credem,—al lui Chirilă Agărâci, Strătulat, se ridică prin avere mai presus de vecinii și copărtașii săi, dela cari iea zălog pământuri la 16 Decembrie din acelaș an (no. IV). Chirilă trăia încă, și la 1680 el primiă, cu fiul, 12 galbeni pentru un cal căzut într'o groapă; marturii actului vădesc și alți Agărâci în satul Popești, «bătrânii» Nicolae și Pavel (no. VI). Pentru un alt caz ca acesta, oamenii din Budești erau cercetați, la 1694, de episcopul Hușilor Varlaam: dacă vinovatul nu se află, «răzeșii» toți erau datori a-i părăsi moșia, «pecumă iaste obiceiulă țăară», în mâna lui «Chirila Agărăc denū Popești» (no. VII).

Strătulat se făcū diacon, rămăind totuș în rândul răzeșilor săi, și la 1700 i se recunoșteau drepturile, nu numai la Popești, ci și la Curteni și Budești, «pe Lohan», cari, atunci, făceau parte din Ținutul Fălciului (no. VIII). Ca și tatăl său, el se tot întinde: pentru un furtișag plătit de dânsul cu bani și mierțe de grâu capătă, la 1702, altă parte din moșia părintească (no. IX). Peste un an, cu Pavel Agărâci, Strătulat, ajuns acum ierodiacon, mărturisește cu privire la un om care-și cedase pământul pentru grijile de după moarte și care totuș «aū muritū neprecestitū și neprohoditū, și l-aū măncatū niște cîni dintr'o casă a Chirilii a lui Agărăc» (no. X).

Nu mai știm apoi nimic despre Strătulat. Fiul său va fi fost acel Gligoraș Agărâci, întâiu călăraș de Țarigrad (no. XI) și apoi Vornic de Poartă, care, pentru o îndatorire nenumită, capătă la 1746 moșie

la Orzești și Târzii, dela două moștenitoare, cari-i zic «bade» (no. XII). Acelaș act arată că Ruxanda, Măriuța și Ilinca, fetele «Mantii Burghelii», erau cumnatele Vornicului de Poartă. Contemporan cu el eră călugărul Timofteiu al lui Savin Agărâciu, zis Brânză (no. XIV).

Afacerile de moșie ale lui Gligoraș ne arată că el se «răspundeă» din Bogzea Logofătul, boier de frunte dela sfârșitul veacului al XVII-lea.

La 1801, eră primit, în puterea acestor genealogii între «feciorii de mazili» un Lupul Ștefan Agărâci, care-și zice acum (cf. Costân-Costin) Agărîci: rămăsese ca răzeș la Ținutul Fălciului (no. XIV). În sfârșit Mihaiu Sturza țineă samă, la 1846, pe baza unei cărți a Divanului Cnejeii Moldovei din 1773, de faptul că Dimitrachi «Agărîci» (încă nu: Agarici) — probabil bunicul dăruiturului nostru — își are «curgirea niamului dinu veliții boeri a Moldavi» (no. XV).

II.

O legătură personală trebuie să existe între acești Fălciieni trecuți apoi la Vasluiu și vechii Vasluieni dela Oșești, ale căror acte se găsesc lângă cele de mai sus.

Câtevă lămuriri cu privire la ceștia alți răzeși pot fi interesante și pentru comparația dela un Ținut la altul.

Ștefan cel Mare încă dăduse lui Toader Onico moșiile Sărăcinești (nu Sărățeni) și Oșești (strămoș: Oșea) pe Stemnic. Urmașii lui își împart pământurile subt Petru Rareș, la 1546 (no. I). O altă împărțire se face subt Moise Movilă, și pe vremea lui Mihaiu Racoviță erau o mulțime de urmași, un Nour și Vasile Buhăiescul Vornic de Poartă (din Buhăieștii Vasluiului) (no. III).

Încă dela 1701 un boierinaș, Spătarul Vasile Buiescul, face cumpărături între răzeși (no. II), precum Nacul diac de Vistierie făcuse la Aldești și Brăhnești (no. IV). La Oșești ca și la Negreștii vecini se așezase, prin căsătorie, tot atunci și un Andrieș Hușanul (no. V). El aveă locuri și la Poiana Curii, și toate fură lăsate ginezelui Ștefan Mirce, mazil tutovean (no. VI). Avem și o socoteală a «stânjenilor moșiei Oșeștii» (no. VII). Turcul Husein luase cu câtvă timp înainte în arendă poienile Cozmeștilor, în hotar, pentru hrana vitelor sale (no. VIII): actul privitor la dânsul are, pe lângă importanța economică, și una stilistică. Cum am văzut în alt memoriu, în 1913, pentru răzeși dela Roman, vin acuma și târgoveți la parte,

ca Ienachi Grecul blănarul din Vasluiu, la 1781, care luase pe fata lui Andronachi Lăpuşneanu din neamul lui Oţel, şi Grigoraş Nuor făcù prin dania sa stăpâni şi pe călugării schitului, a cărui istorie nu se cunoaşte încă, Rafaila (no. IX; cf. şi no. X, XI). Alt răzeş, Gheorghe Petrişor, şi el coborîtor din Porcea Păharnicul, aduce apoi, prin vânzare — câte 3 lei stânjinul — pe Sulgerul Ioniţă Cărăcaş, în 1797 (no. XII). Schitul voiă să scoată din stăpânire, peste şapte ani, pe Ilinca, văduva lui, în puterea dreptului de pro-timisis (no. XIII).

Ultimul act priveşte judecata răzeşilor — din cari rămăsese neamul Petrişor — în chestia unui bordeiu de cârciumă în hotar, închiriat unui Român, Lupul Borşele, trecut Evreului Avram şi luat iarăş din mâna acestuia. Avram fusese adus ca arendaş din cauza grelelor sarcini pe cari procesele — fireşte — le aduseseră asupra neamurilor celor vechi. Ei între ei de altminterea erau înduşmăniţi şi se bănuiau de trădare şi hrăpire în procesul cu schitul Rafaila (Martie 1816) (XIV).

D O C U M E N T E

I. Familia Agărâci.

I.

20 Noemvrie 7163 (1654). Gheorghe Ştefan către «sluga noastră Chirila Agîrici dină Popeşti», pentru pâra lui «Vasilie nepotulă Popei Dragului de Stroeşti cu Bejană nepotulă Bogzăi č-au fostă Logofătă pentru sată pentru Curtiană». Să cerceteze. «Însă foarte pre direptate să socotiţi, nomăruî să nu fiţăriţi, că apoi carile va înbla cu făţării, va petreace ruşine.»

II.

25 Aprilie 7175 (1667). «Adecă, noi oamenii dumisali îf Cărăcăşoae, satulă Cordeanî şi alte saate carele sintu penă preğurū» arată că s'au pârât «înnaintia dumisaale Logofătului celui Mare. . . cu Andrei Boznia căpitanū şi cu Chirila Aglă]răč de Popeşti şi cu Strătulatū de Oltenestî pentru o dumbravă ce o amū dărămatū noi cu toşi, şi ei ni-au fostū popritū cu o carte domnească, iară noi n'amū băgatū saamă, ce amū dărămatū..., şi ni-au rămasū..., şi ni-au datū rămaşî dumniului Logofătului, şi ni-amū apucatū şi noi preţu denū ce ni-au ġudecatū Logofătulū, să curăţămū acia dumbravă. Decî aşea ni-au ġudecatū dumniului Logofătū şi ni-amū apucatū şi noi denaintia dumisale Lo-

gofătului, de acmă înainte să nu mai dăramăm, nici să mai tăem acia dumbravă, ce hie loră apăratură dreaptă și să știe că le iaste loră moșie și apăratură dreaptă, iară carele va mai dărâma sau să mai tae într'aceiașu dumbravă peste acesta zapisu; acela omă să fie de gloabă. Și acesta zapisu s'au făcutu denaintea mulți oameni bunî: denaintia căpitanului Vasilie de Crăsnășeni și Vreamă ă-au fostu căpitanu și Trohiuă snă Burghialei și a Rimiei ă-au fostu hotnogă de Lcoști, și Andrei otă tamă și Pătrachie de Tărdză și Andonie otă tamă». Peceți și iscălituri.

III.

10 Octomvrie 7184 (1675). «Dumitrașcu Tăpărlană și cu femeie mea Alexandra și cu fișori miei, anume Ștefană și cu Costantină», vând ocina «denă Ruginoasa ce ni să va alege parte noastră» «cumnatului meu popă lui Iordache denă Cozmești dreptu treizeci de lei bătuși..., dină câmpu și denă țarină și dină pădure, cu locă de prisacă și cu locu de vie, care amă curățat-o eă dintregu și cu pământu pusă de mine». Marturi: «Gheorghe Turculețu otă Sacalușă și Mirăuță otă Sacalușă și Danăculă otamă și Nașculă otă Făstăci și Tănasiă otamă și popa Bejană otă Făstăci și Buhăesculă otamă și Apostolă Pișoragă otă Bălești și Toaderă Cărlană otă Albești».

IV.

Adecă eă, Ghiorghită Bozd[o]gană, scriă și mărtorisăco co cesto adevărată zapisă preomă și 'u gosă parte loră denă sată denă Popești de moșie zălogă loi Stătolată Agărăă pentru 9 lei și molți omeni bonî: Crăciună frate-să[ă] și Vasilie brată ego și Avramă sloga Păharni[cului] și Simionă snă Oțelă de Oțeleni, Pălade sină Florița de Popești, Androiă z[e]tă Bărdacă Iurăști, Iancă sină Gligori Zărnă denă Ivesți, Ambrohie sină Frone de Oțeleni, Zota sină Bălină de Cășoteni.

Vleată 7184 [1675], Dec. 16.

(Degete.)

V.

C. 1680. «Timoftei monahă sină lui Savină Zgărie-Brănză» arată «pentru acă moșie denă Brăhășești, că, trăindu tată-meă la Crăsnășeni și fiindu Toaderă, brată lui Dămiană și lui Trofană, gazdă la noi și știu c'avă gălăvă pintru moșie de Brăhășești, fiindă împresurată de Moisci fuștașulă pentru o

danie ce apucase di la Pochița, ș'au dezbătutú acè moșie, și ducè de la noi de mâncatú și medú acolo la carii era orânduifși să le è sama. Așè știú, așè mărturisăscú cu sufletulú meú, ș'amú făcutú ačasta mărturii la mâna lui Tofanú». Martur și «Ionú Idričanú».

VI.

Martie 7188(1680). «Ursulú Sarafimú monahú» arată «dumisale naș[u]loí Chirilii lo Agărăč și mâna dumisale filoí sáú loí Strátolatú» că «m'amú rogatú de mi'ú datú o casă să triescú și, dac'amú slobodzitú casa, dintrie calú lorú aú datú într'o gropă de pâna la Catargiol[o]í, strângă[n]d-o co ġodișo să plătescu callo de nainte domisale părcălabolú Ionú Hoiúbanú, să plătescu calú, și de nainte ominí boní și bătráni, și calú l-aú prețáloitu drepto 12 galbiní, și mi'mú întrabatú și rázeșii, și n'aú vrotú nime să dè, și amú datú bătránolú tătánie-miú Țepo Teiul[u]í și denú satolú Bodești și a Catargoloi, și tocmala nostrá s'a tănplatú aceștí ominí boní și bătráni cari mai sosú scriú: Golăe vátavú și Bosie d'Oșești (?), Necola Agărăč și Armenie de Bălțaí și Paválú Agărăčo».

VII.

Iași, 21 Aprilie 7202 (1694). Costandin Duca Vodă către «rugătoriulú nostru Svinția Sa părintele chirú Varlaamú episcopú de Huși», pentru jalba lui «Chirila Agărăč denú Popești pre nește oaminí dinú Budești», cari «i-aú datú unú calú într'o groapă pre moșie lorú ș'au muritú, și n'orú să spue a cuiú aú fostú acè groapă. Decí Sfinția Ta să li iaí sama, și numai să afli a cuiú aú fostú groapă, să-í plătească calulú; iarú, neaflándú, să plătească rázeșii, iarú, neplátindú, să hie volnicú Agărăci cu carte Domnii Mele a-í opri moșia, pecumú iaste obiceiulú țărái».

Pecete mare cu chinovar. «Vel Logof.»

VIII.

8 Maiu 7208 (1700). Antioh Constantin Vodă către «Strátulatú Agărăci diiconulú și alți ráziași a lui» pentru a-și *popri* ocina la Cășotiani și Curtiani și Popești și Budești, «care ociní sintú pe Lohanú, înú Ținutulú Fálciuluiú», contra oricui, «orí să hii boiarú orí țăránú orí alți».

IX.

10 Maiu 7110 (=7210). «Adecă eo Crăčonú snă Bozdoganú și Vasilie bratú scriú și mărtorisăscu co cesto adevăratú zapisú alú nostru precomú amú

cădzotă la onă forteșago și amă cădzotă la Strătulată Agărăcū de ni-aū plătită de celū forteșagū». Vând moșia lor din Popești. «Și aū datū pentru noī 16 mirță grăū» și bani.

X.

Iași, 3 Maiu 7211 (1703). «Gavriilū Oltenesculū și Ghiorghitā Răcūlū și Ioniță fratele lui Ștefanū și Simionū snă Filipū și Irimia otū Oltenestī și Costantinū monahū și Iftenie Grebence și Pavălū Agărič și iroddiaconū Strătulată Agărič» arată «precumū s'aū datū Andreiū Poteța cu totū a lui, cu moșii și cu č-aū avutū, ca să fie Moisia fečorū lui și să-lū grijască Moisie la greu lui, și până la moartia lui să-lū prohodiască și să-lū comāde; pentru aciaia ș'aū datū moșiile lui toate căte aū avutū. Iarū Moisia l-aū lăsatū de aū muritū neprečeștuitū și neprohoditū, și l-aū mănecatū niște cīni dintr'o casă a Chirilii a lui Agărăč. Decī noi mărturisimū cu sufletele noastre cumū știmū că iaste așia, iarū fečorii Moșii vādu moșiile și le prăpădescu, și nič alți oameni ce aū moșii acolo, nu potū trăi de dīnșii. Decī noi i-amū făcutu ačastă mărturie încredințată, să fie de mare credință, orī fie la ce ġudețū arū miarge și innaintia Măriii Sale lui Vodī. Și pentru credința amū și iscălitū.»

(Serie ierodiaconul.)

XI.

1-iu Decemvrie 7249 (1740). Grigore Vodă Ghica pentru «Gligorașū Agăriču călărașulū de Țarigradu și alți frați și răzeși a lui ce s'aū răspunsu dinū Bogze Logftū», pentru părți la Brăhășești (numit după «Ionū Brăhășū diiaculū»).

XII.

4 Octomvrie 7255 (1746). «Eū Rucsanda și eū Măriuța și eū Ilinea, fetile Mantii Burghelii», dau zapisul «cumnatulū nostru badi Gligorașū Agăriči Vornicū Portă», dāndu-i «părțile nostre de moșii dinū Orzăști și dinū Tărziil..., pentru orișcare bine č-aū făcutū dumneluī..., dreptū ocină și moșii nerășluită inū vecū, iarū, ispitindu-să cineva dinū namul nostru a da supărare, să fie suptū blăstāmulū domnului Dumnezeū». Marturi: «Davidū Buzălanū, Ionū croitorulū, Savinū Butoi».

XIII.

C. 1750. «Timoștei monahū sinū lui Savinū Agăriču Brăndză», pentru moșia din Brăhășești. Pomenit «Moisei fuștașulū».

XIV.

10 Ianuarie 1801. Costandin Alexandru Ipsilant dă știre «pentru Lupul Ștefanu Agărici de la Ținutul Fălciului, care, după cercetare ce li s'au făcutu, adiverindu-să prinu dovezi ce s'au văzutū că esti fičorū de mazilū, și căzindu-li-să și lorū a fi la rânduiala niamului lorū, s'au așăzatū cu dajdie înū catastihulū Visterii la rânduiala mazililorū.»

Pecete ovală cu chinovar, din 1799.

XV.

21 Ianuarie 1846. Mihaiu Sturza, pentru «jaloba luī Dimitrachi Agărici di la Ținutul Fălciului, că curgirea niamului său esti dinū veliți boeri a Moldavi, după mărturisire cărții Divanului Cnejii de la anulū 1773»; «deci să fie cunoscutū înū rânduiala celorū la neamuri și apăratū de spre toate dările către Vistieria țării, folosindu-să înū sfirșitū de toate dreptățile legiuite celorū de asăminea luī».

II. Răzeșii din Oșești.

I.

23 Maiu 7054 (1546). Petru Vodă, pentru «Safta, flica luī Ionū Čocheli [Čocărlie] și nepoții ei Condre și surorile luī Dolca și Alba și fratile lorū Zaharie, fii Urătei, ficii luī Toderū Onico», cari «s'au dăspărțitū ei înde ei a lorū dreptă ocină și moșie de la părinții Domnii Mele Ștefanū-Vodă, cându era înăce (*sic*), unū satū anume Sărăcineștii pe Telejina, și iarăși dintru unū uricū de cumpăratură ce au avutū moșulū lorū Oneco de la părinții Domniei Mele Ștefanū-Vodă unū satū anume Oșeștii pe Stemnecu». Safta are jumătate de Oșești, «parte de susu, de cătră Apusū», și jumătate de Sărăcinești, «parte de susū». Ceilalți ieau părțile de jos, de către Răsărit. «Iară, de să va tãmplă să se afle nescăi ispisoci de la Ștefanū-Vodă ce să zici Lăcuste, acele ispisoci să n'aibă niceo țării înainte ispisucilorū nostre». Marturi: «Huru Vornic, Petru Cărcovicī și Borča, Sturzea părcălab de Hotin, Dančulū Huru și Miron părcălabi de Neamț, Dropca (*sic*), Cimpa [Țimpa], părcălabi de Cetatea-Nouă, Petru Varticovicī Portar de Suceava, Ursu [= Iurie] Spăt., Dan Vistier, Hărbulū (= Hrăbor!) Post., Pătrașco, Neco (*sic*), Negulū Stolnic, Plascu [Plaxa] Comis.» «S'au scrisū Vasile Buzdaganū în Vasluiū ; s'au tãlmăcitū la cursulū anilorū de la Hristosu 1776, Mai 30.»

II.

2 Maiu 7209 (1701). «Eü Sa[va] și cu fămeaia mia Nastasăia» vând ocina lor, partea soției, care e «fata Alixandrii, nepoata lu Postolachi bratü Porcii», la Oșăști, împreună cu partea «cumnatului miü, a lui Pătrășcanü», Spătarului Vasile Buiescul pentru 32 de lei. Marturi: «dumñalü Vorniculü Talpeșü, Vornicü de Poartă, și Nicolachi feçorulü popei lui Iordachi dinü Cozmești, co-i sîntü răzeși și Bejanü cumnatü lui Manolachi». Iscălește și «Ionü sänü Opriia de Oșăști».

III.

Iași, 26 Ianuarie 7213 (1705). Mihaü Răcoviță, pentru «Manolachi feçorü popei lui Iordachi și Gligorașü Nufrü, nepotü Porcei, și Vasile Buhăesculü Vorniculü, nepotü lui Postolachi, cu Toaderü Lupanü», pentru parte din Oșești, «dinü poiana Curii», cumpărată «de la o mătușă a lui, de la Ilieșoae». Cei dintăi arată «unü ispisocü de la Moisa-Vodă, pre giuătate de satu de Oșăști», spuind că Anghelina-și vânduse partea. Se întărește. «Și să margă elü să-și ceae baniü la mătușe-sa la Ilieșoae, la cine aü vändutü lui». Pecete cu chi novar. «Vel Logofätulü **Б** Divanü.»

IV.

15 Iulie 7222 (1714). Nicolae Alexandru Vodă către «Artenii și Toderü feçorulü lui Vasilie Moisa de Pärtănoși», pentru moșie la Aldești și Brăhnești, contra lui «Naculü de Visterie».

V.

Io Grigorie Ghica Voevod bojiü mlstiiü gspdrü zemli moldavscöi. Dat-ămü carte Domnii Meli lui Andriianü Hușanulü și pe cine arü pune, să fie volnicü cu carte Domnii Mele a lua de dzece dinü ğumătate de satu de Oșești și dinü a patra parte dinü ceialaltă ğumătate de satü de Oșiaști și dinü ğumătate de satu de Negrești și a cince parte dinü ceialaltă ğumătate de satu de Negrești, care suntu de dzăstre de la socru-săü Lupanü, și suntu la Ținutulü Vasluiului, — pe care moșii dzisă că are și diresă: pentru aceia să aibă a-și lua de a dzece dinü țarinü, dinü fănață, dinü prisăc cu stupi și dinü ğădinü cu legumi și dinü totü loculü, cu totü venitulü moșii, după obiceiü, iarü cine arü a[vea a] răspunde, să vie față; și nime să nu [facă împ]otrivă piste carte D[o]mnii Meale.

Vleatü 7245 [1737], Iunie 9.

(Pecete octogonală cu chinovar.)

VI.

1-iu Iulie 1765. Grigore Alexandru Ghica Vodă lui «Ștefanu Mirce mazilă otă Tutova», pentru moșia lui «ce zise că are pe apa Stemnicului, la Ținutul Vasluiului, giuământ de sat de Oșești și giuământ de poiana Curi, totu denă moșia Oșești, ce sintă de zăstre de la socrulă lui, Andriianu Hușan[ulu]». Să-și iea ce se cuvine, «împlinindă venitulă totă pără la celă puțină, atâtă pe anulă acesta, câtă și pe anulă trecută, venită ce i-aă rămasă de pe niște oi».

Adaus: «Însă dină grădină cu legumi să nu ei».

«Pročt Vel Vornicū.» Pecete octogonală, lungăreață, cu chinovar.

VII.

C. 1780. Stănjeni moșie Oșești.

3.320 soma peste totă lungulă moșiei, osăbită de a codru, carea somă s'aă împărțită pe trei bătrăni, adică:

1.160 s'aă venită parte lu Ianachi Greaculă, zetă Oșălă, cu neamurile lui.

1.160 s'aă venită parte lui Ianachi Petrișorulă cu neamurile lui.

1.000 s'aă venită parte lui Grigorașu Noorū, ce iastea dată danie schitulă Rafaila.

Iarū curmezeșulă s'aă aflată la măsură:

690 stănj., după arătarea hotarnicej, dină piatră înă piatră.

VIII.

Adică noi, oaminiă dină Oșești, mărturisimă pentru zapisile și hotarnica lui Enachi, precumă c'aă arsă zapisile înă vreme Moscaliloră, și hotarnica cari era hotărăți Cozmești di Oșești. Și eu, Alixandru Mihăilă, omă bătrănă, mărturisescă precumă știū că vinisă ună Turcu dină Vaslu[i], ce-lă chema Husaimă, și aă cu[m]păra[tū] poenili di le'ă cositū, și sintă detunce optă zeci de anj, ș'aă vinită și atunce Vornicu Manolachi dină Cozmești, aă vinită la Petre și la Trohină de'ă cerșută se-ī dē și lui parti dină dejmă, și aă fostă zicândă și acelă Turcu Petri se dē și lui Manolachi parti dină dejmă. Iarū Petre și Trohină aă zisū: ba nu oi să-ī daū parte, că n'ari trebă cu noi în Oșești, că ne'ū împărțită bătrăniă noștri, să n'aibă nič elū parti în Oșești, nič noi înă Cozmești, și detunce și până acmū sintu optă zeci de anj, și ei nu s'aă mai sculată se vii pesti noi, iarū amū, auzindă că ne'ū arsă

zapisili și hotarnica, acmù ei se scolă di ceru parti dinù Oșești. Darù noi n'o si-î dămù parte, că mărturisescu omini bătrăni că nič moșii noștri nu i-au datù.

Letù 7288 [1780],

Avt. 26.

Noi așe știmù și așe mărturisimù, anumi eù Alicesandru moșnegu și eù Mih[ă]llachi, omù bătrănù, mărturisescù, și eù, Costantinù Furcoiù, omù bătrănù, mărturisescù, și eù, Dionesi monahù dinù spitulù (*sic*) Munteneștii, mărturisescù precumù m'amù tãmplatù și eù în poiana Curiî, și au vinitù Petre și cu Trohinù, și amù văzutù luundù dejmă de la unù Turcu Husaimù. Amù prăvitù cu ochii cumù au așternutù mantaoa și au număratù bani, pe cinzeci de stoguri dejmă, și m'amù mai tãmplatù în Vălceli: eram prisăcarù la Paladi, și au vinitù iarù acelu Petri și acè babă Tofana și acelu Trohinù, și au luoatù doi stupi dejmă, dar zicè acei trii moșeni: n'amù luoatù di la dumnata dejmă, cucoane, darù luoamù pentru se să știi, iarù și pinù țarină totù acești trii oamini amù văzutù dejmuindù. Alții nu să amesteca. Așe știù și așe mărturisescù cu sufletulù meù, eù Dionesi monahù.

Și pentru livezi cari era într'aceli părți de moșii dinù Oșăștii totù acei trii oamini le scutura, alții niminì nu să amesteca.

IX.

28 Aprilie 1781. Constantin Dimitrie Moruzi către Iordachi Ruset biv Vel Păh., ispravnic de Vaslui și — Vornic de Poartă, arătând că «la Divanù, la dumnalorù veliții boeri s'au ġudecatù de față Iosafù monahù de la schitulù Rafaila, la Ținutulù Vasluiului, și Enachi Petrișorù și Savinù și alte niamuri a lorù, care s'au răspunsu sămințanie unui Porce Pah., cu Enachi Greculù blănarù, ginerele lui Oțălù, pentru o moșie anumi Oșăștii, pe apa Sternicului, la Ținutulù Vasluiului, arătându întăi numitulù Iosafù monahulù că schitulù Rafaila are danie de la unù Grigorașù Nuorù o parte dintr'acelu hotarù alù Oșăștilorù și, înù trecutulù anù sculându-să acestù Enachi Greculù, cu niamurile sale, au luatù carte gpd. cătră dum. Banulù Sandulù Miclesculù di ș'au alesù parte lorù, și cu aca hotărătura s'arù fi făcutù schitulù strămbătăți, căci i s'au scosù parte și i s'au datù numai dinù codru, iarù la câmpu nu i s'au datù parte, și are strămbătate schitulù. Așjidire și lanachi și Petrișorù împreună cu niamurile lui iarășù au arătatù la jaloba lui că de pe strămoșulù lorù Porce Păh. au într'acelu satù Oșeștii a tria parte dinù totù satulù și deplinù a trie parte au stăpănitù moșii și părinții lorù, și, iarășù cândù au hotărătù dum. Banulù Sandulù Miclesculù satulù acesta și l-au împărțitù pe răzăși, au datù acestora a tria parte numai dinù

ȕumătate de satú dinú bařtină, iarú dinú ciallaltă ȕumátati de satú ȕ-au fostú parte Porciú de cumpăráturá nu li-au scosú parte, puindu-le priciná cá aceřtie arú fi sáminȕanie dintr'o Nastasáia, sora Porciú Pah., iar nu dinú Porce Pah., ři cu acestú chipú li s'au opriú parte dintr'áca ȕumátate de satú, a cumpăráturii, ři s'au datú la niamulú lui Ořálú; pentru care acumú la ȕudecata ácașta s'au vázutú la mána jáluitorilorú o márturie de la Sandulú Radu Vor. de Poartá, adeveritá fiindú ři cu iscálitura dumlui, prinú care aratá cá, cercetându-sá pricina ácașta mái ȕosú, hotáráște cá niamulú lui Ořálú sá fie datoriu sá ȕásascá 4 marturí care sá priimascá ȕurámántú cá niamulú lui Petriřorú sá tragú dinú sora Porciú Pah., iarú nu dinú fata Porciú ři, ȕurándú, sá rámai lipsiú dinú cumpărátura Porciú, ce sá fie numai ínú bařtină. Acumú áu arátatú Enachi Petriřorú cu niamulú sáú cum cá Enachi Greculú cu niamurile sale n'au mái ȕásátú oameni ȕurátorí ři la mořie totú nu-í primește, ři áu cerutú dreptati. Mái arátándú Enachi Petriřorú, cu niamulú sáú, la ȕudecatá o carte gospodú dinú letú 7183, Sápt. 2, de la (di la) Dumitrařú (*sic*)-Vodá Cant[acuzino], datá de volnicii unuí Iordachi ři frařilorú sái Vasilachi ři Iamandi, di la Ořeșú, cu care sá řii ři sá opriascá o cumpăráturá ce áu ínú hotarulú Ořeșútorú, ínú poiana Curii, care a cumpárat de la Andoni ři Macovei ři Alba, cu care carte áu ráspunsu jáluitorii cá tragú sá ia ři parte cumpăráturii aceřtie, iarú niamulú lui Ořálú áu ímpresurat-o cu hotárátura Banului Miclescu. Ínprotiva cárie jalobe íntrebándú ȕudecata pe niamulú lui Ořálú, ce ráspundu, ei 'au ráspunsu cá marturí ȕurátorí áu, darú sántú acolò la řará, ři, cerándu-li-sá sá aráti vr'o dovadá asupra jáluitorilorú, cumú cá nu sántú dinú fata Porciú, ce sántú dinú sora Porciú, iaú áu ráspunsu cá altá dovadá nu áu, ci numai řtiinȕa lorú precumú s'au ínștiinȕatú dinú meȕiaři ce áu la mořie. ři, neavándú altá dovadá, s'au hotárátú ȕudecata de aice cá, dupá márturie ce sá aflá ínú mána jáluitorilorú de la Vor. de Poartá, de vorú ȕási niamulú lui Ořálú marturí 4 oameni, care sá priimascá ȕurámántú cá Enachi Petriřorú sá tragu dinú sora Porciú Pah., iarú nu dinú fata Porciú, atunce sá rámai numai cu parte dinú bařtină, ři la cumpăráturá sá n'aibá triabá, precumú ínusuři jáluitorii i-au priimitú. ři iatá darú de iznoavá s'au ránduitú iarářú la dum, ři vá scriemú, viindú cu tořii ínnainte dumv., sá apuce íntái pe niamulú lui Ořálú, ca sá-ři ȕásascá marturí ȕurátorí, ca sá ȕure precumú s'au arátatú mái susú, iarú, cândú nici de cumú nu vorú pute ȕásá marturí, atunci sá rándueři dum. mazilí sá margá cu Vor. de Poartá, sá stò sá scoatá áca a trie parte ři dintr'ácașta ȕumátate de satú, precumú i s'au datú ři dinú cealaltá ȕumátate de satú, ři sá o másure, precumú dinú sáliște, áșa ři dinú cámpú ři dinú totú loculú. Ařijdere ři parte schitulú ce o arc danic, iarářú sá-ři scoatá parte sa, precumú ínú pádure ři ínú sáliște,

asămeni și în câmpul țarinii și a fănațului, și, măsurându și împărțind părțile siștecăruia, să facă mărturie anume pre largu, în care să iscăliască rânduiții marturii cu Vornicii de Poartă și să iscălești și dum. și toți răzăși și megieși care să voră întâmpla. (Altfel, soroc la el.)

X.

27 Ianuarie 1782. Costandin Dimitrie Muruzi, pentru jaloaba lui «Ștefanu Mircea bivă Vornicū de Poartă», în pricina cu «unū Enachi Greculū otū Vasluiū, ginerile unū Andronachi Lăpușneanu», pentru Oșești. Soroc: «la Duminica Tomii».

Pecete octogonală cu chinovar (1777). «Pročt. Velū Logft.»

XI.

26 Ianuarie 1794. Zapis al lui «Iordache Merce» Post. și fratele Ștefanache «la mâna acestorū omenī, anume Ianachii i Chiriiaacū i Mateiū i Toderū Dărdără i Simionū» din Oșăști, pentru niște zapise pe cari judecata le-a aflat «răle».

Mărturisesc și boierii ca zapisele s'au dat «la mâna răzășilorū».

XII.

6 Iunie 1797. «Gheorghi Petrișorū, dinpreună cu fečoru-mieū Sava», vând «Sulgerulū Ioniță Cărăcașū» partea lor din Oșăști, «căti trii lei stănjănulū, iarū casa și cu celi de pinū preșurū i cu livada amū vândut-o osăbitū înū doăzăci și cincī lei, pentru cari ni-au datū dumnilalū acumū innainti 120 lei, pară cândū să va alegi înū stănjăni driapta noastră parte».

XIII.

30 Maiu 1799. «Ilinca Cărăcășoi Su[[l]geresă», «a răposatulū Ioniță Cărăcașū Sulgerū: fiindcă Sfinția Sa părintele Calinicū, iconomulū Mitropolii și načalniculū sfântulū schitū Rafailă, dinū partea sfântulū schitū au cerșutū să-mī întoarcă banii ce m'arū ține această cumpăratură dinū moșie Oșăștii... și să rămăe la stăpănire sfântulū schitū, deci, fiindcă schitulū este făcutū pe această moșie și vechiū stăpănū înū hotarulū numitelū moșii, avândū câteva părți cuprinse și închinatē schitului, care, avândū putere protimisirii, nici eū n'amū pricinuitū mai multū a nu-mī priimi banii, pentru că și Sfinție Sa părintele Calinicū s'au îndatoritū și mi-au răspunsū peșinū 135 lei capete ce amū datū asupra aceștii părți», adăugând dobânda.

Martur: un «cămărașū de izvoade».

XIV.

Martie 1816. Judecată între unii răzeși de Oșăști și schitul Rafaila. «Neavîndu [în 1812] bani de cheltuială de a intra înu această pricină de judecată, amū scosū vînzătoare orînda satului nostru a răzășilorū, și unulū Ioniță Chiticū s'aū găsitū sū o cumpere, puindu-și vadea pentru bani ca să-ī răspundă după trei zile, decī, la vadea cerîndu-ī baniī, amū luatū răspunsū că, unde aū avutū nădejde de bani, n'aū găsitū... Ne-aū făcut stinghereală de nu ne-amū dusū la vadea, și, dinū pricina prelungirii ce amū avutū, amū rămasū păgubași de 750 stoguri finū i de alte cele, împlinindū de la noi acestū finū ce era făcutū pe loculū acelū cu pricină, pentru care aveam judecată. Așa noi siliți amū fostū de a trimite la unū Avraamū Jidovulū dinū satulū Birzăștii, auzindū că caută să ei orîndă unde va găsi, ca să vie să ne învoimū cu dînsulū după tocmala ce aū fostū făcutū Ioniță Chiticū, adecă prefulū vînzării orînzii aū fostū 120 lei, și, viindū numitulū Jidovū, aū zîsū că va răspunde, nu o sută doozăci lei pe anū, după tocmala lui Ioniță Chiticū, ci o sută șaptezăci și cincī de lei pe anū, însă și bordeiulū lui Vasilie Petrișorū, ce-l are făcutū înū marginea satului, cu pivniță, unde să vinde și acolo băatură, să între înū vînzarea satului. Pentru ačasta dar unū răzășū, anume Gavrilū Alexandru, și cu alții s'aū sculatū și s'aū dusū la isprăvniciia Ținutului Vasluiului și aū arătatū pe Vasile Petrișorū și pe Ioniță Petrișorū că aū bordeiulū acesta în marginea satului făcutū și că dinū pricina lor nu potū răzășii să-și vîndă orînda satului, căroră isprăvniciia le-aū datū unū răvașū cătră acești doi oameni, într'acestū chipū ca, orī să o cumpere ei orînda (*șters*)... sau să nu ție băatură de vînzare nici ca cumū înū bordeiul lor. La ačasta numai Vasilie Petrișor s'aū înprotivit, zicînd că bordeiul ilū are vîndutū de... (*șters*) anī unū Lupulū Borșele, căruia i-aū dat contract, vînzindu-ī atitū orînda bordeiului, cātū și totū venitulū părții lui de moșie. Și noi, după hotărarea isprăvnicieī, amū fostū făcutū tocmalā cu Jidovulū de mai susū numitū vînzindu-ī orînda satului dereptū o sută șaptezăci și cincī de lei, carele, viindū ca să pue stăpînire pe orîndă, după tocmalā, întrîndū și bordeiulū înū vînzarea satului, aū găsitū pe cumpărătorulū lui Vasilie Petrișorū, anume Lupulū, vînzindū băatură înū bordeiu de mai susū numitū, și, apucîndu-ne pe noi Jidovulū după tocmalā, ca să nu lăsămū pe nimine să vîndă băatură înū bordeiū, acestū Gavrilū Alexandru s'aū sculat și aū mersū la bordeiū cu vr'o cițiva dinū răzășii și aū tăet cepurile de la vasele cu vinulū, zicîndū cumpărătorului aceluia a lui Vasilie Petrișorū ca orī să răspundă el baniī ce dă Jidovulū, orī să priimască baniī de la Jidovū, ce aū dat după tocmalā lui Vasilie Petrișor; și nu s'aū priimit Lupulū, însă

prinț mergerea a dooa oară la isprăvnicie s'au hotărîtu ca să plătească Lupul Jidovului bezmănu pe cîte vase au vîndut în bordei Lupul, cari bani i-au și împlinit de la Lupul. Schimbîndu-să isprăvnicia, de iznoavă ne-au tras Lupul la isprăvnicie pentru banii ce au împlinit Jidovul de la dînsul pentru vînzarea ce au făcut în bordei, adecă o sută doozăci de lei, zicînd că el au fost cumpărător, de ce au împlin[it] bezmănu Jidovul; care isprăvnicia ne-au îndatorit a-i da banii ce i-au împlinit dela dînsul Jidovul, adecă o sută doozăci de lei și optzăci de lei pe trei ani ce mai avea să mai stăpînească Lupul bordeiul după contract, și să iasă afară din bordei. Ci, după ce am venit acasă, au căzut cu rugămintă ca să-l lăsăm tot pe dînsul, și banii ce i-au împlinit Jidovul de la el, să rămie de la dînsul dați, cum și, pentru împlinirea acelor ani de acum înainte să fie volnic și mai mult să stăpînească, de-i va vinde Vasile Petrișor bordeiul; care acum sînt patru ani și tot el stăpînește bordeiul de atunci. Însă, îndatorindu-ne isprăvnicia a-i da noi, răzăși toți, lui Vasile Petrișor acei optzăci de lei pentru bordeiul ce-l ținea Lupul, pentru acei trei ani ce nu-i împlinisă după contract, ne-au întreat, ne priimim cu acest fealiu de hotărare, și, răspunzînd amîndoo părțile că ne priimim, [se rup toate actele]. Deci, după zapis, apucîndu-ne Vasile ca să-i răspundem banii, cel d'întîi din răzăși carele s'au împotrivit a nu-i da au fost Gavril Curele și la pricinile ce s'au întamplat între răzăși la ačasta, el au fost cel d'întîi stîrnitor de pricină; carele numitul Vasile, dînd zapisul la îplineală, au plecat (?) cu aprodul la noi, și, scoțînd zapisul ca să-l cetească înaintea tuturor răzășilor, iarășu acest Gavril Alexandru s'au răpezit dintre toți răzăși, și l-au apucat din mîna și l-au rumpt; carele aprodul, vîzîndu așa, l-au apucat din mîna lui și l-au dat lui Vasile în mîna; carele și acum iaste zapisul acesta în mîna lui Vasile Petrișor. Iarășu acest Gavril, pe urmă, au dat, prin iconomie, mărturie la mîna lui Vasile cum că acești bani avem să-i răspundem numai noi acești doi oameni, Costachi sin Ioniță Chiriac, și Maria, soția răposatului Ioan, dintre toți răzăși ce am dat zapis lui Vasile. Pentru care din pricina lui Gavriil acestuia noo mare sărăcie ni să pricinuește: numai čobotele și cheltuiala ce am făcut pînă acum s'au suit la patruzeci și cinci de lei, afară de zilile ce le pierdem.

(Cer a se cercetă la Divan.)

Se cercetează, fiind de față și «Lupul Borcilă». Evreul e «Avram Jidov». «Strimtorindu-i pe răzeși Jidv. de bani, și chip neavăndu a-i plăti, au săvărșit învoială cu Borcilă să li dia el acei una sută doizeci lei ca să plătească de Jidov și, pe lângă aceia 6 ani ce avia cumpărat bordeiul și cu partia de moșia celui Vasile Petrișor, i-au mai vîndut ei orînda bordeiului încă pi alți 2 ani... Jidovul au rămas desfăcut de spre dînșii.

[Ei cer socoteală vechilului lor, bănuir de necredință, în procesul cu Rafaila.] Gavriil, vechil și el, «arū fi metaherisitū chipu de vicleșugū și pre taină, dāndu scrisorile moșii la načalniculū aceluī schitū, ci li era împotrivorī». Se decide ca răzeșii să dea înapoi lui Borcilă cci 120 de lei, «și Vasile Petrișorū, ci socoteală di daturī și de luaturī va avia cu Borcilă, să-și caute amāndoī». «Și Vasile Petrișorū, după cuprindere zapisuluī său, iaste datorī a-lū lāsa pi Lupulū înū odihnă, de acumū să stāpānească atātū bordeiulū, cātū și partia luī de moșia până la împlinire de 6 anī, iarū zapisulū răzeșilorū către Borcilă, aceluī de 2 anī, rămāne rāsuflatū.»

Analele Academiei Române.

L. B.

Tom. XXXIV.—Desbaterile Academiei în 1911—1912.	4.—
» XXXIV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	20.—
Breșla Blănarilor din Botoșani, Catastroful și actele ei, de <i>N. Iorga</i> .	—,50
Pagini din istoria culturală: I. Privilegiul din 1815 al Târgului-Frumos. — II. Din viața moșnenilor vieri ai ținutului Săcuie-	
nilor, de <i>N. Iorga</i> .	1.—
Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria	
renașterii României, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> .	
— VI. Anul 1858. Adunarea electivă din Iași	1.—
— VII. Anul 1858. Căimăcămia din Valahia a domnilor	
Emanoil Băleanu, Ioan Manu și Ioan A. Filipescu și influența	
precumpănitoare a Adunării Elective din Iași asupra Adună-	
rii Elective din București	1,60
Turburări revoluționare în Țara-Românească între anii 1840—1843,	
de <i>Ioan C. Filitti</i> .	1.—
Contribuții la istoria bisericii noastre: I. Despre Mănăstirea	
Neamțului. — II. Bălinești, de <i>N. Iorga</i>	—,40
O scrisoare din 1679 a Mitropolitului Dosofteiu, de <i>I. Bogdan</i> .	—,50
Cetatea Ulmetum. Descoperirile primei campanii de săpături din	
vara anului 1911, de <i>Vasile Pârvan</i>	5.—
Insemnătatea europeană a realizării definitive a dorințelor rostite	
de Divanurile ad-hoc în 7/19 și 9/21 Octombrie 1857, de <i>Dimi-</i>	
<i>trie A. Sturdza</i> , I	—,40
— II.	—,80
— III.	—,70
Nicolae Kretzulescu, 1812—1900—1912, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Gheorghe Asachi ca tipograf și editor — după Catalogul lui din	
1847, — de <i>N. Iorga</i>	—,60
Politica Austriei față de Unire. — I. Înainte de Conferințele din	
Paris, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Un ofițer român în oastea lui Carol al XII-lea. — Câteva note,—	
de <i>N. Iorga</i>	—,20
Autoritatea faptului îndeplinit executat în 1866 de cei îndreptățiți,	
de <i>D. A. Sturdza</i>	2.—
Notă despre un studiu al d-lui Millet, de <i>I. Kalinderu</i>	—,20
Insemnătatea ținuturilor de peste Prut pentru istoria Românilor	
și pentru folclorul românesc, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Norma ponderală dela Perinthus, de <i>M. C. Sutz</i>	—,20
Un manifest românesc tipărit cu litere latine al Impăratului	
Leopold I din anul 1701, de <i>I. Ursu</i>	—,30
Contribuții privitoare la relațiile Bisericii românești cu Rusia în	
veacul XVII, de <i>Dr. Silviu Dragomir</i>	2.—
Memoriu despre documentele cartografice privitoare la războiul	
din 1787—1791, de <i>N. Docan</i>	1,20
» XXXV.—Desbaterile Academiei în 1912—1913	5.—
» XXXV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	8.—
Plângerea lui Ioan Sandu Sturza Vodă împotriva sudităilor străini	
în Moldova, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Din ținuturile pierdute. Boieri și răzeși în Bucovina și Basa-	
rabia în cele dintâi decenii după anexare, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Câteva știri nouă privitoare la Istoria Românilor, de <i>N. Iorga</i> .	—,30
Notele unui istoric cu privire la evenimentele din Balcani, de <i>N.</i>	
<i>Iorga</i>	—,50
Două plângeri ale episcopului de Râmnic Galaction, de <i>N. Iorga</i> .	—,20
Versuri nouă ale lui Ienăchiță Văcărescu, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Barbu Știrbei ca educator, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Insemnătatea lucrărilor Comisiunii europene dela gurile Dunării,	
1856 la 1912, de <i>Dimătrie A. Sturdza</i> , I, 1856 la 1866	—,30
— II. 1866—1905	—,50
— III. 1894—1912	1.—
Patrahirul lui Alexandru cel Bun: Cel dintâiu chip de Domn ro-	
mân, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Ucraina moldovenească, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Monete inedite din orașele noastre pontice, de <i>M. C. Sutz</i>	—,50
Condițiunile de politică generală în cari s'au întemeiat bisericile	
românești în veacurile XIV—XV, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Două tradiții istorice în Balcani: a Italiei și a Românilor, de	
<i>N. Iorga</i>	—,20
Bătăliile dela Gwozdziec și Obertyn (1531), de <i>I. Ursu</i>	—,50
Descoperiri nouă în Scythia minor, de <i>V. Pârvan</i>	2.—
Ideile de legi și de prevedere, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Principele ardelean Acațiu Baresai și Mitropolitul Sava Brancovici,	
de <i>Dr. Ioan Lupas</i>	—,30

Analele Academiei Române.

	L. B.
Tom. XXXVI.—Desbaterile Academiei în 1913—1914	5.—
» XXXVI.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	20.—
Armenii și Români: O paralelă istorică, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Știri nouă din Dacia Malvensis, de <i>Vasile Pârvan</i>	1.—
Privilegiul lui Mohammed al II-lea pentru Pera (1-iunie 1453), de <i>N. Iorga</i>	—,50
Castrul dela Poiana și drumul roman prin Moldova de jos, de <i>Vasile Pârvan</i>	1.—
Ostași dela Prut cu un nou act dela Alexandru cel Bun.—Răzeși romașcani, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Ceva despre Episcopul maramurășan Iosif Stoica.—Câtevă frag- mente de vechi Cazanii românești, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Istoria Evreilor în țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Vasile Lupu ca următor al Impăraților de răsărit în tutelarea pa- triarhiei de Constantinopole și a Bisericii ortodoxe, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Clopotul dăruit de Caragheorghe, întemeietorul Serbiei, bisericii satului Topola (1811), de <i>N. Iorga</i>	—,20
Cetatea Ulmetum, II 1. Descoperirile campaniei a doua și a treia de săpături din anii 1912 și 1913, de <i>Vasile Pârvan</i>	3.—
Cetatea Ulmetum, II 2. Descoperirile campaniei a doua și a treia de săpături din anii 1912 și 1913, de <i>Vasile Pârvan</i>	2.—
Dela Cetatea Tropaeum-Adamelisi: Basilica-cisternă. Studiu arheo- logic, de <i>G. Murnu</i>	1.—
Două inscripții nouă găsite la Mănăstirea Bisrița (Neamț), de <i>N. Iorga</i>	—,20
Muntele Athos în legătură cu țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Din influențele politice europene asupra Istoriei noastre (Moise Vodă, 1529 Martie—1530 August), de <i>I. Ursu</i>	—,20
Steagul lui Mihnea Vodă Radul în muzeul istoric din Belgrad, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Explorațiuni austriace pe Dunăre la sfârșitul veacului al XVIII-lea, de <i>N. Docan</i>	2.—
Contribuții documentare la Istoria Olteniei în veacul al XIX-lea, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Nifon II, Patriarhul Constantinopolului, de <i>Diaconul Dr. Nic. M.</i> <i>Popescu</i>	—,80
Renegați în trecutul țerilor noastre și al neamului românesc, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Sedința Academiei Române dela 1 Maiu 1914, de <i>D. A. Sturdza</i>	—,60
Fundațiuni religioase ale Domnilor Români în Orient, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Fundațiunile Domnilor Români în Epir, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Un act românesc privitor la începătorul culturii bulgare Dr. Ve- ron, de <i>N. Iorga</i>	—,20
O hartă a Țerii-Românești din c. 1780 și un geograf dobrogean, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Nouă documente basarabene, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Situațiunea internațională a Principatului Țerii-Românești în vremea lui Șerban Cantacuzino (1678—1688), de <i>Ioan Radonić</i>	—,30
Correspondența Domnilor și Boierilor români cu Metternich și cu Gentz între anii 1812—1828, de <i>Ioan C. Filitti</i>	—,50
Stâlpul lui Mihail Racoviță Vv, în Bucovina, de <i>Teodor V. Ste- fanelli</i>	—,50
Veneția în Marea Neagră, I: Dobrotici, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Veneția în Marea Neagră, II: Legături cu Turcii și cu creștinii din Balcani dela lupta dela Cosovo până la cea dela Nicopole (1389—96), de <i>N. Iorga</i>	—,50
Tom. XXXVII.—Desbaterile Academiei în 1914—1915	(Sub presă).
» XXXVII.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	(Sub presă).
Veneția în Marea Neagră. III: Originea legăturilor cu Ștefan cel Mare și mediul politic al desvoltării lor, de <i>N. Iorga</i>	—,80
Pilda bunilor Domni din trecut față de școala românească, de <i>N.</i> <i>Iorga</i>	1,50
Serisori inedite ale lui Tudor Vladimirescu, de <i>N. Iorga</i>	1,50
Activitatea culturală a lui Constantin Vodă Brâncoveanu și sco- purile Academiei Române, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Opera de istorie a Regelui Carol, de <i>N. Iorga</i>	—,20